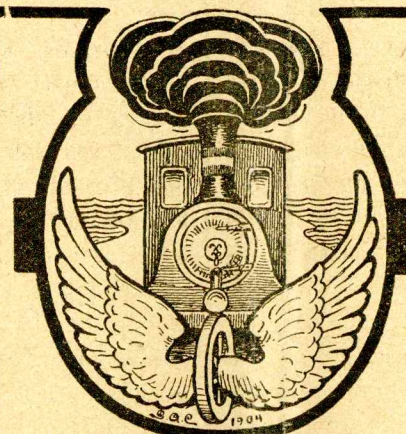

JERNBANE

BLADET

· UGEBLAD · FOR · DEN · DANSKE · JERNBANESTAND ·
· REDIGERET AF · VILH · OHLSSON ·

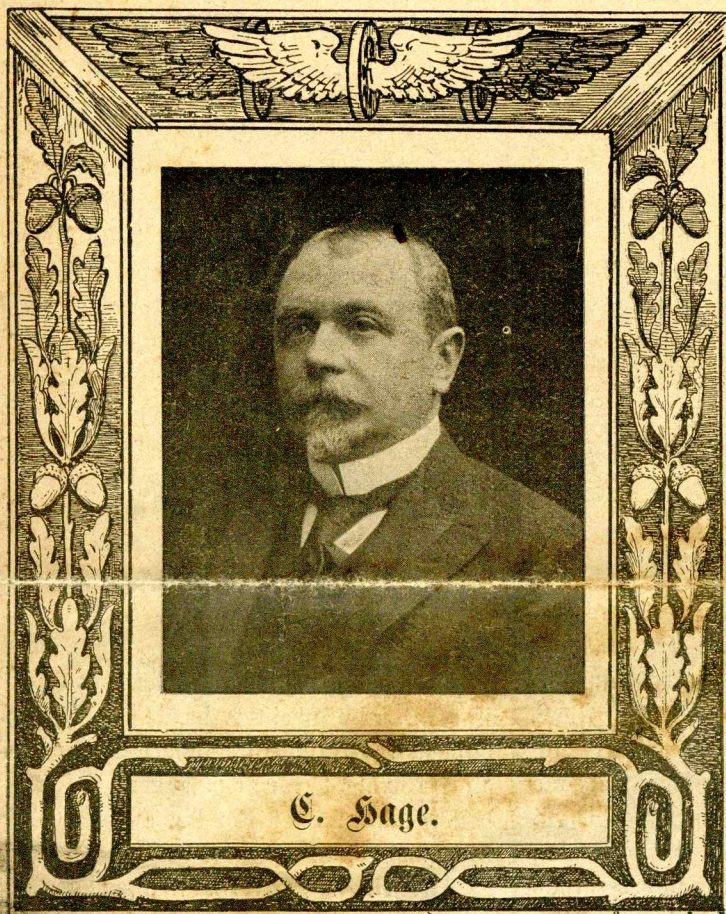
Nr. 16.

Redaktion og Ekspedition:
Helgolandsgade 12, Kbhvn. B.

Søndagen den 15. Januar 1905.

Annonceekspedition:
Helgolandsgade 12.

2. Aargang.

C. Sage.

Finansminister Hage.

I det Øjeblik disse Linier skrives, hersker der endnu Uklarhed over Ministerkrisens Forløb, og der foreligger kun det

nye Herrer — over for Hage blev der øjeblikkeligt Alvor.

Der var Fasthed og Vilje i hans Administration, mandigt Initiativ og forretningsmæssig Korthed. Og saa var den præget af *virkeligt Frisind*.

Hans Anerkendelse af Statsbanepersonalets Foreninger, den Ret, han gav det til officielt at forhandle med Administrationen, omskabte Jernbanemændenes Tusinder, der tidligere gennemkrydsedes af Bevægelse og Uro, til et Personale, der gennem sine anerkendte Organisationer arbejdede roligt og maalbevidst og øvede ikke ringe Indflydelse. Denne Foranstaltning har skaffet Hages Navn en Hædersplads i Jernbanestandens Historie,

og hans Fratræden vil vække oprigtig Beklagelse og en Del Bekymring for, at den Ret, Hage gav Personalet, under andre Ministre skal forringes, forfuskes og gøres værdiløs.

Ordningen af de københavnske Bane-

seende saa betydningsfulde Statsvirksomhed — i Rigsdagen var Hage simpelt hen enestaaende. Hans Tale ved Finanslovsforslagets Forelæggelse og hans afsluttende Tale sidst paa Finanslovsbehandlingen, hvor de utallige Forespørgsler, Beklagelser, Forslag og Ønsker fik Svar — var intet mindre end ypperlige.

Og naar man efter et saadant Møde gik ud af Kasernen, var det fuld af Stoltthed over *vores* Minister.

V. O.

Forhandling

eller

Kamp.

I en Artikel „Taktik“ i Nr. 14 har Hr. J. Andersen fremsat en Række særdeles klare Bemærkninger til Forstaaelse af den Fraktion, der inden for Dansk Jernbaneforbund stemte for „Kamp“-Taktiken.

Hr. A. hævder, at Divergensen mellem Kampmændene og Forhandlingsmændene bunder dybere end i en forskellig Vurdering af Forhandlingsretten. Den bunder i selve Synet paa Livet og Samfundsforholdene. Medens en „liberal“ eller „radikal“ Mand er uhyre optimistisk og mener, at alt i Samfundet nok skal blive godt, naar man bare kommer til at *forhandle*,

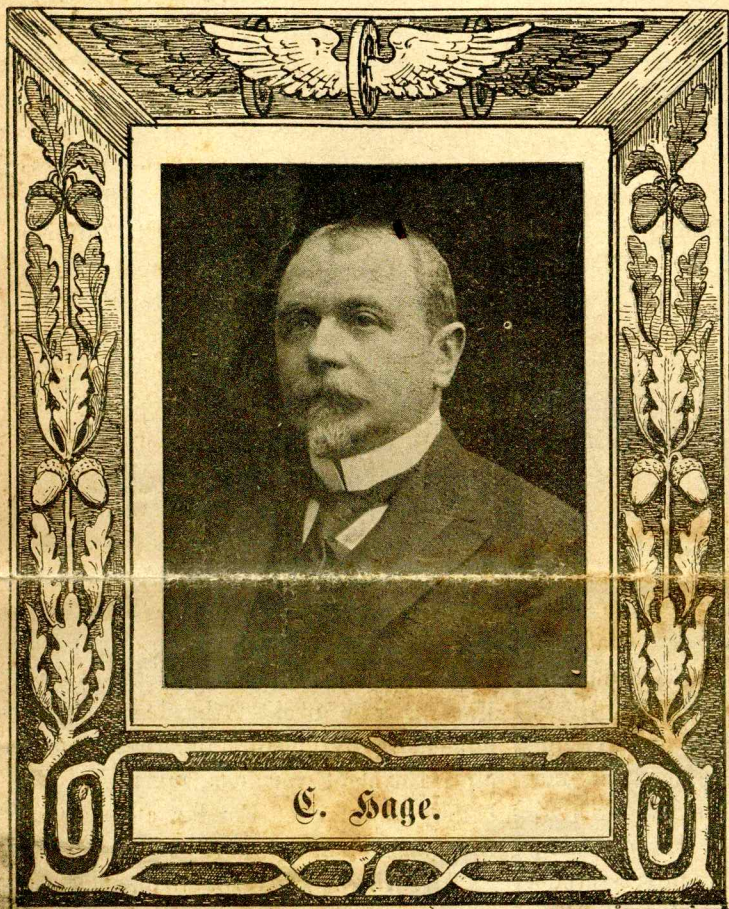
Kampmændene ønsker Organisationen saa stærk, at den kan „tage Kampen op, hvor som helst den tilbydes“, saa er det atter Ønsket om den fuldstændige Ligestilling af Administration og Personale, thi man tager jo ikke Kampen op hvor som helst o. s. v., naar man ikke tror, at man er mindst lige saa stærk som Modparten og haaber at *overvinde* ham.

Men Hr. Andersen rører altsaa ved Kærnepunktet i Sagen, naar han taler om Kampmændenes Maal som dette: at samle paa den Styrke, der kan tvinge Administrationen i *Knæ*. Men det havde unægtelig været mere interessant, om Hr. Andersen var gaaet lidt videre end til blot at tegne „Kamp“-Bevægelsen inden for Jernbane-Etaten som en Afspejling af den socialdemokratiske Arbejderbevægelse og havde givet et mere positivt Bidrag til Diskussionen ved at søge godtgjort, at „Kamp“-Bevægelsen var den *rigtige* Vej.

Thi det er jo herom, der hersker saa stor Uenighed.

Hr. Andersen kan ikke uden videre sortere de uenige i to Bunker, hvoraf den ene, der holder paa Forhandlingens Vej, bestaar af uhyre optimistiske „liberale“ Folk, og den anden, der holder paa „at tage Kampen op“, betaar af nøgterne og klare Socialdemokrater, der har faaet den „lykkelige Evne“ og „sunde Skepsis“, de andre siges at mangle.

En saadan Sortering er ikke rigtig, fordi der jo notorisk staar en Mængde Socialdemokrater i Forhandlings-Partiet,

Finansminister Hage.

I det Øjeblik disse Linier skrives, hersker der endnu Uklarhed over Ministerkrisens Forløb, og der foreligger kun det faktiske, at Kabinettet Deuntzer har dimissioneret, og at J. C. Christensen skal danne et nyt.

I det Deuntzerske Kabinet var Finansminister og Minister for offentlige Arbejder C. Hage sikkert den, der stod bedst rustet til Ministergerningen. Født i en Patricierslægt, der talte adskillige kendte Politikere, videnskabelig uddannet, Forretningsmand og Grandseigneur, mangeaarig Politiker og glimrende Taler bestred Hage sit høje Embedes mangeartede Hverv med Mesterskab.

Hans overordentlige Arbejdsevne, hans hurtige Blik, der straks kunde se det væsentlige i Sagerne og paa den anden Side kunde se paa Detaillerne uden at blive smaaligt, hans virkelige Overlegenhed og hans Væsens kølige Ro gjorde ham fra det første Øjeblik til *Chefen*. Hvis der i 1901 ved Ministerskiftet hos den reaktionære Del af Embedsstanden var nogen Trang til galdesyg Munterhed over de

nye Herrer — over for Hage blev der øjeblikkeligt Alvor.

Der var Fasthed og Vilje i hans Administration, mandigt Initiativ og forretningsmæssig Korthed. Og saa var den præget af *virkeligt Frisind*.

Hans Anerkendelse af Statsbanepersonalets Foreninger, den Ret, han gav det til officielt at forhandle med Administrationen, omskabte Jernbanemændenes Tusinder, der tidligere gennemkrydsedes af Bevægelse og Uro, til et Personale, der gennem sine anerkendte Organisationer arbejdede roligt og maalbevidst og øvede ikke ringe Indflydelse. Denne Foranstaltning har skaffet Hages Navn en Hædersplads i Jernbanestandens Historie,

og hans Fratræden vil vække oprigtig Beklagelse og en Del Bekymring for, at den Ret, Hage gav Personalet, under andre Ministre skal forringes, forfuskes og gøres værdiløs.

Ordningen af de københavnske Bane-gaardsforhold, Organisations-, Takst- og Lønningsloven for Statsbanerne, den Redebonhed, hvormed han paa de aarlige Finanslove søgte at bøde paa den ret magre Lønningslovs Vilkaar for de lavest lønnede og for Lærlinge-Personalet, Ordningen af Trafikelevernes Undervisningsforhold — det er altsammen Ting, der har gjort Hages Ministeraar til Mærkeaar for Jernbanemændene.

Og i Rigsdagen, der ved Forhandlingerne om Finanslovens § 6 (Statsbanerne) præges af en uhyre Armødighed, under hvilken N. Andersens erfarne Bemærkninger og Chr. Rasmussens grundige og elskværdige Foredrag har nemt ved at lyse op paa Baggrund af Guldblandsens graa og uendelige Hvergarns-Vævning, men hvor der ikke findes ét eneste Menneske, der kan skære igennem hele den autodidaktiske Jernbanepassiar og med Myndighed og Sagkundskab føre Rigsdagens Kritik af den for Fianslovens Ud-

seende saa betydningsfulde Statsvirkso-mhed i Rigsdagen var Hage simpelt hen enestaaende. Hans Tale ved Finanslovsforslagets Forelæggelse og hans afsluttende Tale sidst paa Finanslovsbehandlingen, hvor de utallige Forespørgsler, Beklagelser, Forslag og Ønsker fik Svar — var intet mindre end ypperlige.

Og naar man efter et saadant Møde gik ud af Kasernen, var det fuld af Stolt-hed over *vores* Minister.

V. O.

Forhandling

eller

Kamp.

I en Artikel „Taktik“ i Nr. 14 har Hr. J. Andersen fremsat en Række særdeles klare Bemærkninger til Forstaaelse af den Fraktion, der inden for Dansk Jernbaneforbund stemte for „Kamp“-Taktiken.

Hr. A. hævder, at Divergensen mellem Kampmændene og Forhandlingsmændene bunder dybere end i en forskellig Vurdering af Forhandlingsretten. Den bunder i selve Synet paa Livet og Samfundsforholdene. Medens en „liberal“ eller „radikal“ Mand er uhyre optimistisk og mener, at alt i Samfundet nok skal blive godt, naar man bare kommer til at *forhandle*, har Arbejderen (Socialdemokraten) faaet den lykkelige Evne til at se, at det udelukkende er Interesser, der styrer Verden, og har lært udelukkende at have Tillid til *Magten* og kun til den, og lært at samle paa den Styrke, som alene er i Stand til at tvinge Pengeinteresserne og de dermed forbundne Magtinteresser i Knæ.

Hr. Andersens Indskud i Taktik-Debatten er saaledes kun en — iøvrigt udmærket — Karakteristik af den Samfundsopfattelse, der ligger til Grund for Kampmændenes Bestræbelser — et specifikt socialdemokratisk Syn paa Samfundsforholdene, der gennem Kampen for fuldstændig Ligestilling af Kapital og Arbejde efterhaanden skal søges bragt ind i et Leje, hvor Begrebet „Kapital“ ikke eksisterer. Naar Kampmændene siger „Voldgift“, saa er det den fuldstændige Ligestilling af Kapital og Arbejde, af Arbejdsgiver og Arbejder, der tænkes mulig ogsaa for Statsarbejdernes Forhold. Og naar

Kampmændene ønsker Organisationens saa stærk, at den kan „tage Kampen op, hvor som helst den tilbydes“, saa er det atter Ønsket om den fuldstændige Ligestilling af Administration og Personale, thi man tager jo ikke Kampen op hvor-som helst o. s. v., naar man ikke tror, at man er mindst lige saa stærk som Modparten og haaber at *overvinde* ham.

Men Hr. Andersen rører altsaa ved Kærnepunktet i Sagen, naar han taler om Kampmændenes Maal som dette: at samle paa den Styrke, der kan tvinge Administrationen i *Knæ*. Men det havde unægtelig været mere interessant, om Hr. Andersen var gaaet lidt videre end til blot at tegne „Kamp“-Bevægelsen inden for Jernbane-Etaten som en Afspejling af den socialdemokratiske Arbejderbevægelse og havde givet et mere positivt Bidrag til Diskussionen ved at søge godtgjort, at „Kamp“-Bevægelsen var den *rigtige* Vej.

Thi det er jo herom, der hersker saa stor Uenighed.

Hr. Andersen kan ikke uden videre sortere de uenige i to Bunker, hvoraf den ene, der holder paa Forhandlingens Vej, bestaar af uhyre optimistiske „liberale“ Folk, og den anden, der holder paa „at tage Kampen op“, betaar af nøgterne og klare Socialdemokrater, der har faaet den „lykkelige Evne“ og „sunde Skepsis“, de andre siges at mangle.

En saadan Sortering er ikke rigtig, fordi der jo notorisk staar en Mængde Socialdemokrater i Forhandlings-Partiet. Og disse hævder — efter vor Mening med fuld Føje — at den uhyre Optimisme er paa Kampmændenes Side og den sunde Skepsis paa deres.

Thi Forholdene paa det frie Arbejds-marked og Forholdene for Statsfunktionæ-rerne ere jo vidt forskellige. Det gaar ikke an uden videre at anvende det samme Synspunkt ved Betragtningen af begge disse Forhold.

Paa det almindelige Arbejdsmarked er der lutter *frie* Arbejdere; deres Forhold til Arbejdsgiverne er meget løst; deres Lønforhold er som Regel ordnede gennem Overenskomster mellem deres Fagorganisa-tion og Arbejdsgiverne; hvis den ene Arbejdsgiver ikke passer dem, har de Mulig-heder for at faa Arbejde under en anden — der er i denne Henseende en ret vid Mark for hvert enkelt Fags Arbejdere.

Arbejdskraften købes og sælges for Priser, der langsomt følger Arbejdsfrembringelses Prisernes Bølgebevægelse.

Og Strejke og Lock-out er under disse Forhold de yderste Midler til at tvinge Prisen paa Arbejdskraften henholdsvis op eller ned.

Statsfunktionærerne ere i fuldstændig Modsætning hertil *bundne* Arbejdere, edsbundne og stavnsbundne.

Ved Underskrivelsen af Edsformularen indgaar de paa et Forhold, hvor deres fulde Arbejdskraft — og ikke et vist, nærmere bestemt Maal af den — overdrages til Staten. Kontraktens Opsigelsesfrist er forholdsvis lang — tre Maaneder — og Forholdet mellem Staten og dens Arbejdere er ved Pensionsretten yderligere fæstnet. Lønforholdene bestemmes suverænt af Landets Rigsdag paa Forslag af Regeringen, og den Indflydelse, Personalets Foreninger kan have paa Ordningen af disse Forhold, maa nødvendigvis være af en anden Beskaffenhed og søge en hel anden Form end den en fri Arbejder-Organisation, der eventuelt kan *kæmpe* Arbejdsprisen op, kan bruge. — Hertil kommer endelig dette, at Statsfunktionæren i det Øjeblik, han svigter sin Arbejdsgiver eller denne svigter ham, faglig set er hjemløs. Her i Landet findes kun ét Postvæsen, ét Toldvæsen, ét Telegrafvæsen o. s. v., drevne af Staten; gaar Funktionærerne udenfor, er de i dybeste Forstand arbejdsløse. For Jernbanevæsenets Vedkommende er jo Forholdet dette, at Lønnen ved Privatbanerne gennemgaaende er daarligere end ved Statsbanerne, og i Virkeligheden er der for de fra Statsbanerne under en eventuel Strejke bortdragende Funktionærer saare ringe Mulighed for Arbejde ved Privatbanerne, hvis Pladser jo alt ere optagne. Føjer man saa hertil Menneskenes medfødte Trang til det faste, det sikre, selv om det er nok saa smaat, og Menneskenes endnu større Ulyst til at opgive, hvad der gennem Aars Arbejde er surt erhvervet — Pensionsretten — har man Billedet færdigt.

Og hvad er det nu, at Kampmændene gør?

De jævner uden videre Forholdene paa disse to himmelvidt forskellige Arbejdsmarkeder. De mener, at naar Organisationerne paa det ene Arbejdsmarked kan „tage Kampen op“, saa maa Organisationerne paa det andet mageligt kunne gøre akkurat det samme.

Kampmændene begynder her ved den

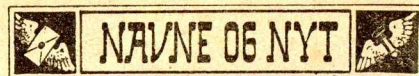
Virkeligheden er meget fjærn, saa kan man nok saa stærkt understrege, at deres Syn paa Tingene falder sammen med de frie Arbejdedes — — anvendt paa helt andre Forhold dur det ikke, og jeg kan ikke se rettere end, at det store Flertal af Højremænd, Venstremænd og Socialdemokrater, der har taget alle de nævnte Forhold i Betragtning og paa Grundlag heraf holder paa Forhandlingen som den eneste mulige Vej, har vist den „sunde Skepsis“, Hr. Andersen tillagde Kampmændene, og at det er disse, der ved at undlade at regne med de mange faktiske Vanskeligheder for den Taktik, de hylder, har vist en „uhyre Optimisme“.

Blandt Kampmændene er der jo baade begavede og meget dygtige Mænd, men dette vil ikke hjælpe deres Taktik i det Øjeblik de lader de festlige Kamp-Signaler forstumme for at begynde de første Skridt paa den graa Vej, der ene fører mod Muligheden for deres Kamptaktik: Rejsningen af Kravene om Personalets „Frigørelse“ for det faste Forhold til Staten og for Pensionsretten og endelig Iværksættelse af Udskrivningen af ugentlige Bidrag til en Krigskasse.

Fra det Øjeblik de begynder den praktiske Udførelse af Kamp-Theorien, vil de se, hvor tomt der bliver omkring dem.

Thi det vil gaa her som alle Vegne, at Theorier altid taber noget af Kuløren og Glansen, naar de skal udføres i Praksis. Og det er altid lettere at bygge Stemning paa et Møde og at pege paa det forjættede Land end at finde Vej dertil.

V. O.

Kontorchef Stockfleths Begravelse foregik Søndagen den 7. ds. fra Frue Kirke under megen Deltagelse.

Vi minder om, at Jernbaneforeningens Generalforsamling finder Sted Fredagen den 20. ds. Kl. 8^{1/2} Aften i „Gimles“ store Sal. Medlemmerne venter sig — sikkert med god Grund — en interessant Aften.

Dansk Jernbaneforbunds store Julefest afholdtes Fredagen den 6. ds. i „Folkets Hus“

at Elevernes Lønforhold forbedredes, og nu kommer endvidere Finanslovbetænkningen og afslører den Kendsgerning, at Ministeren har stillet og Finansudvalget har tiltraadt et Forslag om at udnævne 94 Elever og 6 mandlige Skrivere til Underassistenter — et Forslag, der vil vække Glæde og Taknemlighed hos de mange, der har kendt og beklaget alle de mange unge Menneskers trøstesløse Fremtidsudsigter. Ogsaa paa de kvindelige Skrivere har man tænkt, og det foreslaas — ligeledes tiltraadt af Finansudvalget — at udnævne 9 kvindelige Skrivere til Assistentter.

Der foreslaas endvidere, at der udnævnes 5 Skibsførere af 2. Grad og 4 Skibsmaskinmestre af 2. Grad. Og det fremgaar af Betænkningen, at de dag- og timelønnedes Forhold har været Genstand for en grundig Undersøgelse, og at Ministeriet har overvejet Spørgsmaalet om en anden Tantième-Fordeling.

Endelig fremgaar det af en Skrivelse fra Ministeriet til Finansudvalget, at Sparekommissionen ved sine Undersøgelser af Forholdene i Jylland-Fyn har fundet, at Betjeningen i Almindelighed maatte siges at være passende, og at Kommissionen til Sommer vil paabegynde Undersøgelsen af Forholdene i det sjællandske-falsterske Distrikt.

Viel Geschrei.

Diskussionen om Sammenslutningen mellem Jernbaneforeningen og Stationsforstanderforeningen har allerede antaget betydelige Dimensioner i „Dansk Jernbaneblad“. Men det kniber, som vi anførte i forrige Nr., städig med at faa Stationsforstanderne til at skrive i D. J. Udover Hr. Axholm og Hr. Ulsøe-Bruhn, der jo begge er personligt interesserede i Bladet, fremmøder kun to Navne, Stationsforstander *N. Johansen*, Klampenborg, og Stationsforstander *Kristensen*, Regstrup. Hr. Johansen, der iøvrigt synes at sympathisere med Sammenslutningen, polemiserer ud fra en ganske urigtig Formodning meget stærkt mod Stationsforstander *Diechmann*, og Hr. Kristensen meddeler i en som det

U.-B. alene til denne ene Artikel havde brugt 26 Udhævelser og 47 Tankestreger — gaar Hr. U. B. løs paa Hr. Stationsforstander *Jacobsen*, der har haft den i Hr. U. B.s Øjne utrolige Frækhed at skrive i „Vor Stand“, af hvis Redaktion Hr. J. er Medlem, en Forespørgsel til sine Kolleger. Hr. U.-B., der skriver ikke mindre end tre Artikler i ét Nr. af sit eget lille forfulgte Medlemsblad, burde søge at begrænse sin Indignation, saa meget mere som hans Rekord i Retning af Udhævelser og Tankestreger ikke er bleven slaaet, og rimeligvis heller aldrig vil blive det.

Som bekendt startede Hr. Ulsøe-Bruhn og Hr. Axholm, født Madsen, i sin Tid Stationsforstanderforeningen, og onde Tunger paastod, at det udelukkende var for at skaffe det den Gang noget ilde stedte D. J. Abonnenter og Stof. Da Stationsforstanderforeningen var dannet og senere rejste Kravet om en Omklassifikation, gik Ministerens Forslag om Ophævelsen af 7de Klasse i Virkeligheden tabt. Folketingsudvalget var øjeblikkeligt paa det rene med, at hvis man gik med til Ophævelsen af 7de Grad, vilde den netop da saa stærkt omtalte Omklassifikation jo rimeligvis blive endnu *fyrrere* ved, at en Del Stationer af 6te Grad maatte rykke op i 5te, fordi Middellindtægten for en stor Del af de øverste 6te Grads Stationer var alt for høj til, at de kunde vedblive at staa i Grad med en hel Del af de tidligere 7de Grads Stationer. Jernbaneforeningen henvendte sig gentagende til Ministeren og Udvalget for at frelse Forslaget, i hvilket ikke alene Stationsforstanderne af 7de Grad, men ogsaa alle Assistentterne var i højeste Grad interesseret. Men der var intet at gøre — Ministeren var utilfreds med de Vanskeligheder, hans velmente Forslag saa uventet havde mødt, ikke mindst fra Stationsforstandernes egen Side, og i Udvalget var der ingen Vej frem, heller ikke for et Forslag om 1350 Kr.s Begyndelsesløn.

Hr. U.-B. skriver i denne Tid atter og atter, at Sammenslutningen, som dog 105 Stationsforstandere skyndte sig at yde Tilslutning, *aldeles ikke har Hast*. Hr. U.-B. *kan* altsaa, naar det passer ham, lade være at løbe grassat. Men hvorfor kunde Hr. U.-B. da ikke den Gang have kølnet sin rasende Iver og ladet være med at skrive op ad Stolper og ned ad Vægge om

anden Form end den en fri Arbejder-Organisation, der eventuelt kan kæmpe Arbejdsprisen op, kan bruge. — Hertil kommer endelig dette, at Statsfunktionæren i det Øjeblik, han svigter sin Arbejdsgiver eller denne svigter ham, faglig set er hjemløs. Her i Landet findes kun ét Postvæsen, ét Toldvæsen, ét Telegrafvæsen o. s. v., drevne af Staten; gaar Funktionærene udenfor, er de i dybeste Forstand arbejdsløse. For Jernbanevæsenets Vedkommende er jo Forholdet dette, at Lønnen ved Privatbanerne gennemgaaende er daarligere end ved Statsbanerne, og i Virkeligheden er der for de fra Statsbanerne under en eventuel Strejke bortdragende Funktionærer saare ringe Mulighed for Arbejde ved Privatbanerne, hvis Pladser jo alt ere optagne. Føjer man saa hertil Menneskenes medfødte Trang til det faste, det sikre, selv om det er nok saa smaat, og Menneskenes endnu større Ulyst til at opgive, hvad der gennem Aars Arbejde er surt erhvervet — Pensionsretten — har man Billedet færdigt.

Og hvad er det nu, at Kampmændene gør?

De jævnfører uden videre Forholdene paa disse to himmelvidt forskellige Arbejds-markeder. De mener, at naar Organisationerne paa det ene Arbejdsmarked kan „tage Kampen op“, saa maa Organisationerne paa det andet mageligt kunne gøre akkurat det samme.

Kampmændene begynder her ved den forkerte Ende. Rent logisk set burde de begynde med at kræve fuldstændig samme Forhold som de frie Arbejdere: Afskaffelse af den lange Opsigelsesfrist, Afskaffelse af det Baand, der i fremragende Grad binder Statens Arbejdere til Staten, nemlig Pensionsretten, og Afskaffelse af den særlige Edsformular. Først da kunde der være Tale om, naar Krigsfonden var i Orden, at „tage Kampen op“. Men mon nogen for Alvor tror, at Staten — hvad enten dens Styrelse er monarkisk, republikansk eller socialistisk — vil undlade ved Personaleansættelsen at sikre sig, at dens offentlige Funktioner uvægerligt udføres? Selvfølgelig ikke!

Og naar Kampmændene ganske ser bort herfra og ganske ser bort fra den Modstand, der utvivlsomt er mod Tanken om Opsamling af en Krigsfond, og ikke synes at regne med Statsfunktionærernes Naturel, for hvilket en Bevægelse fra det faste og sikre ud i en Kamps Risiko i

paa den graa Vej, der ene fører mod Muligheden for deres Kamptaktik: Rejsningen af Kravene om Personalets „Frigørelse“ for det faste Forhold til Staten og for Pensionsretten og endelig Iværksættelse af Udskrivningen af ugentlige Bidrag til en Krigskasse.

Fra det Øjeblik de begynder den praktiske Udførelse af Kamp-Theorien, vil de se, hvor tomt der bliver omkring dem.

Thi det vil gaa her som alle Vegne, at Theorier altid taber noget af Kuløren og Glansen, naar de skal udføres i Praxis. Og det er altid lettere at bygge Stemning paa et Møde og at pege paa det forjættede Land end at finde Vej dertil.

V. O.

Kontorchef Stockfleths Begravelse foregik Søndagen den 7. ds. fra Frue Kirke under megen Deltagelse.

Vi minder om, at Jernbaneforeningens Generalforsamling finder Sted Fredagen den 20. ds. Kl. 8¹/₂ Aften i „Gimles“ store Sal. Medlemmerne venter sig — sikkert med god Grund — en interessant Aften.

Dansk Jernbaneforbunds store Julefest afholdtes Fredagen den 6. ds. i „Folkets Hus“ som sædvanlig og med 700 Børn som glade Deltagere. Pakmester Bøge ledede Børnenes Sange og Lege ligesom sidst. En vellykket Fest.

I Helsingør er Jernbaneforeningens Medlemmer i Færd med at tilvejebringe en Tennisbane. Antagelig giver Jernbaneforeningen et Tilskud det første Aar.

Finanslovbetænkningen.

Midt under Ministerkrisen kommer Finanslovbetænkningen med et Glædesbudskab til Jernbaneforeningen. Foreningen har gentagne Gange henvendt sig til Administrationen og til Ministeren for offentlige Arbejder angaaende de overordentlig slette Lønforhold, Eleverne og Skrivelserne virkede under. Resultatet blev,

steriet har overvejet Spørgsmaalet om en anden Tantième-Fordeling.

Endelig fremgaar det af en Skrivelse fra Ministeriet til Finansudvalget, at Sparekommissionen ved sine Undersøgelser af Forholdene i Jylland-Fyn har fundet, at Betjeningen i Almindelighed maatte siges at være passende, og at Kommissionen til Sommer vil paabegynde Undersøgelsen af Forholdene i det sjællandske-falsterske Distrikt.

Viel Geschrei.

Diskussionen om Sammenslutningen mellem Jernbaneforeningen og Stationsforstanderforeningen har allerede antaget betydelige Dimensioner i „Dansk Jernbaneblad“. Men det kniber, som vi anførte i forrige Nr., stadig med at faa Stationsforstanderne til at skrive i D. J. Udover Hr. Axholm og Hr. Ulsøe-Bruhn, der jo begge er personligt interesserede i Bladet, fremmøder kun to Navne, Stationsforstander N. Johansen, Klampenborg, og Stationsforstander Kristensen, Regstrup. Hr. Johansen, der iøvrigt synes at sympathisere med Sammenslutningen, polemiserer ud fra en ganske urigtig Formodning meget stærkt mod Stationsforstander Diechmann, og Hr. Kristensen meddeler i en som det synes noget ulden Erklæring, at hans Navn af en Fejltagelse maa være kommen blandt de 103, der øjeblikkelig gav Sammenslutningstanken Tilslutning i „Vor Stand“. Men ellers har Hr. Ulsøe-Bruhn maattet holde for, og han har i Sandhed udfoldet en febrilsk og rastløs Virksomhed, hvis Resultat er tre Artikler. I den første — til Hr. Diechmann — priser han Særforeningsformen; det gør ikke noget, hvor faa man er, naar man bare arbejder energisk for sig selv; den „numeriske“ Overlegenhed (Hr. U.-B. tænker paa Jernbaneforeningens 2000, Dansk Jernbaneforbunds 5500 og Lokomotivmændenes 900 Medlemmer) tager sig „folkelig“ set godt ud, „lyder godt i Folkemunde“, men er selvfølgelig uden den Betydning, som en Forening paa 169 Medlemmer, der arbejder udelukkende for sig selv.

I den anden Artikel — en af vore yngre Medarbejdere kaldte den „udtryksfuld“, fordi han havde udfundet, at Hr.

rejste Kravet om en Omklassifikation, gik Ministerens Forslag om Ophævelsen af 7de Klasse i Virkeligheden tabt. Folketingsudvalget var øjeblikkeligt paa det rene med, at hvis man gik med til Ophævelsen af 7de Grad, vilde den netop da saa stærkt omtalte Omklassifikation jo rimeligvis blive endnu dyrere ved, at en Del Stationer af 6te Grad maatte rykke op i 5te, fordi Middellindtægten for en stor Del af de øverste 6te Grads Stationer var alt for høj til, at de kunde vedblive at staa i Grad med en hel Del af de tidligere 7de Grads Stationer. Jernbaneforeningen henvendte sig gentagende til Ministeren og Udvalget for at frelse Forslaget, i hvilket ikke alene Stationsforstanderne af 7de Grad, men ogsaa alle Assistenterne var i højeste Grad interesseret. Men der var intet at gøre — Ministeren var utilfreds med de Vanskeligheder, hans velmente Forslag saa uventet havde mødt, ikke mindst fra Stationsforstandernes egen Side, og i Udvalget var der ingen Vej frem, heller ikke for et Forslag om 1350 Kr.s Begyndelsesløn.

Hr. U.-B. [skriver i denne Tid atter og atter, at Sammenslutningen, som dog 105 Stationsforstandere skyndte sig at yde Tilslutning, aldeles ikke har Hast. Hr. U.-B. kan altsaa, naar det passer ham, lade være at løbe grassat. Men hvorfor kunde Hr. U.-B. da ikke den Gang have kølnet sin rasende Iver og ladet være med at skrive op ad Stolper og ned ad Vægge om den ulyksalige Omklassifikation, i Nr. efter Nr. Fra Jernbaneforeningens Side advarede man jo atter og atter mod at føre denne Sag eller anden Splittelse ind i Lønningsarbejdet. Hvorfor kunde Hr. U.-B. ikke den Gang lade 7de Grad og Assistenterne i Fred trække de 34,000 Kr. i Land og derved give en Del af 6te Grad en Opryknings-Chance. Vi underlægger aldeles ikke Hr. U.-B.s Optræden den Gang nogen ond Vilje, men den var en enestaaende Klodsethed.

At Jernbaneforeningen efter den Historie ikke mere ønskede at beskæftige med Sager, udelukkende vedrørende Stationsforstanderklassen, var baade forstandigt tænkt og loyalt handlet overfor den ny Forening. Thi flere Kokke fordærver Maden — dette havde jo vist sig. Men at Hr. Ulsøe-Bruhn efter alt, hvad der er gaaet forud, nu over for Hr. Jacobsen vover at tale om sin Støtte i Spørgsmaalet om 7de Grad, det vidner om, at Hr. U.-B.s

Samvittighed i denne Sag maa være af en ikke almindelig Robusthed.

At Hr. U.-B. ender sin anden Artikel med at fordreje Hr. Jacobsens uigendriveligt sande Ord om, at „Udgivelsen af Dansk Jernbaneblad formentlig nærmest bundet i personlige Interesser“ — at Hr. Hagen gør Forretning baade i bedre og i tarveligt Papier er jo dog en almindelig kendt Sag — og fordreje Ordene paa den Maade, at de bliver til „vort (Hr. U.-B.s) Arbejde bundet i personlige Interesser“ — det er den Slags Taskespillerkunster, som Hr. U.-B. ikke kan gøre for en blot nogenlunde forstandig Læsekreds. Vi ved ikke, hvad Hr. U.-B. tidligere i Fred har kunnet lave af den Art, men denne Gang er den virkelig opdaget!

At Hr. U.-B., der i denne Artikel fremhæver, at Stationsforstanderne skal være *sig selv* og *sig selv nok*, ender den med et plumpt og ganske ubeføjet Angreb paa Hr. Jacobsen noteres blot for Fuldstændigheds Skyld.

Den tredje — Gud ja, det er drøjt baade for os og Læserne at komme igennem Hr. Ulsøe-Bruhns uhyre Produktion, men nu har vi begyndt paa det, og saa *maa* vi igennem, altsaa: Den tredje Artikel, Hr. Ulsøe-Bruhn har skrevet, har ikke mindre end end fire Overskrifter, nemlig: „Forenings-Kulissepolitik!! Trekløveret er et Firkløver. Kortene paa Bordet. Deplomati og Rævestreger.“ Den omhandler Svig og Træskhed, Venskab og Arm i Arm, private Breve og Ihjelslagning og meget mere Den er god.

— — Hvad behager? En til!

Ja, undskyld, ærede Læser, men det

unge Menneske, hvis beskedne Opgave her i Livet er at skaffe Nyheder til „Navne og Nyt“ og at levere den ugentlige Fødselsdagskalender, meddeler netop nu, at der i det samme Nr. af Dansk Jernbaneblad findes en fjerde Artikel af Hr. Ulsøe-Bruhn, ganske vist uden Navn, men da det fittige og beskedne unge Menneske paa de knap halvanden Spalte, Artiklen spænder, har talt ikke mindre end 17 Udhævelser og 14 Tankestreger, er der jo ingen Tvivl mulig. Altsaa: Den fjerde Artikel hedder „Hr. Johansens Cirkulære-Kopon-Erklæring“ og beskæftiger sig med at tælle de 103 Kuponer, frem og tilbage, hver Gang med et forskelligt Resultat; snart er der en, der ikke gælder, saa trækkes der tredive fra, og saa laanes der en, der gælder for ti o. s. v. Det er virkelig ikke morsomt. Og hvis ikke det var for Udhævelsernes og Tankestregernes Skyld, kunde vi saamænd roligt have sprunget den over.

Dansk Jernbaneblad gav Ordet frit til Stationsforstanderne, og af de 220 tog to Ordet; den ene sagde noget, den anden sagde næsten ingen Ting. Men saa tog Hr. Ulsøe-Bruhn frit det frie Ord og nu har vi allesammen faaet mere end nok. Vorherre bevares! Hvis Hr. U.-B. i næste Nr. igen vover at skrive fire Artikler, gør baade vi og det unge Menneske Strejke. Vore Læsere kan ikke taale mere, og det unge Menneske kan ikke taale at tælle Tankestregerne.

Og naar man saa har sundet sig lidt ovenpaa alt dette, kommer man i Tanker

om, at Hr. Diechmann vist ikke har haft det saa godt i Bestyrelsen. Hvor det maa være trættende evigt og altid at have den Ulsøe-Bruhnske Musik i Ørerne, altid at skulle regulere og dæmpe, at skulle have Sordinen parat til disse ikke ganske rent klingende Strænge!

Nu, da Sordinen mangler, kan vi alle høre, at det mildest talt er en skrækkelig Musik.

Fortæl.

(Eftertryk forbydes).

39.

Et sikkert Kendetegn.

En Rejsende opgiver at være Jernbanemand og at have tabt sin Fribillet. Konduktøren mønstrer ham mistænksomt og peger derpaa hen paa Perronuret: Hvad er Klokken? Den Rejsende (forundret): Ti Minutter over halvt!

Konduktøren (sikker i sin Sag): Herud med Dem — De har aldrig været Jernbanemand, elendige! En Jernbanemand bruger ikke fire Ord, naar han kan nøjes med to. En Jernbanemand siger ikke (vrængende) ti—Minutter —over—halvt, men (snoende Overskæget) ét fyrrer!

40.

En Indsender skriver følgende lovlig stærkt duftende, men ikke uvittigs Skildring af Forretningsgangen paa en af de Stationer, hvor der handles med Gødning:

Ja, vi handlede baade med Billetter, der gav Adgang til Togene, og vi handlede med Billetter, der gav Adgang til et større eller mindre Parti saadan noget hm, noksagt, som Gaardmanden paastaar „sætter Kagen paa Bordet“.

Og der var et Rykind paa Stationen fra den aarle Morgen ved Sæsonstider, naar Produktet fra Lersøen var ankommet i de bekendte „Sifoner“ og stod og knaldede i Ventilene.

I lange Vogntog rullede Tøndevognene frem foran Udsænkingsanstaltens rødmaledede Port, der paa et bestemt Klokkeslet aabnedes af Skomagermester Rasmus Peter Madsen, der i Forbindelse med sine borgelige Forretninger tillige fungerede som Stationens Knaldsignal — Udlægger under Taage og Snefog samt som Udsænkingsmester for Københavns Renholdningsselskabs Lersøprodukter.

Bevares, hvor Luften i disse Perioder var svanger af dette grødesættende Fluidium! Sikken en Mundfuld frisk Luft man fik sig, naar man lukkede Vinduet op i den dejlige Foraarsmorgen navnlig naar Vinden stod paa fra det lille røde Hus. Prosit! —

Inde paa Kontoret gik det Slag i Slag med Afsætningen:

„En Bellet te Kjevenhavn og én te a rejse hjem puæ,“ til den ene Side og „10 Billetter“ — „hvor stor er Tønden?“ — „5½!“ — ratsch, vær's artig!“ til den anden Side.

Jo, der var Skub i Forretningen!

B.

Januar.

15. Trafikinspektør A. F. H. Ziemann	48	Aar.
15. Stationsforstander H. Voss	53	—
16. — H. F. A. Seerup	53	—
17. Fuldmægtig J. L. Møller	41	—
18. — A. C. Koefod	45	—
18. Stationsforstander N. J. Johansen	53	—
19. — J. P. Christensen	40	—
20. — N. P. Lindebod	40	—
20. Overbanemester M. J. C. T. Lysholm	58	—
20. Værkmester V. V. Mathiesen	44	—
20. Assistent A. v. W. Toldberg	37	—
21. Stationsforstander P. M. Hjerminde	41	—

Afleveret paa Avispostkontoret
Fredag Eftmd. Kl. 6.

Alle

der ville have gode Varer
til rimelige Priser

-Kostume-Stof =
-Kjole-Klæde =
-Sort Klæde =
-Dreng-Cheviot =
-Herre-Klæde =

Det solideste Fodtøj til
billigste Priser
„Den forgyldte Støvle“,
Borgergade 43.

Herresko fra 6,00 Kr.
Damesko . . . 3,25 —
Herrestøvler . . . 6,85 —
Damestøvler . . . 6,85 —
Lange Støvler . . . 11,85 —

Prima pløkkede Militær-
støvler med Spænde
14,85 Kr
Den forgyldte Støvle

Bytning.

En Assistent paa Sjælland ønsker at bytte til Jylland—Fyen, helst til en Landstation. Gode Tjenesteforhold haves. Billet mrkt. L. bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Kgl. Hof-Instrumentmager
Cornelius Knudsen,

Reparationer udføres hurtigt.
15 St. Kahmagergade 15

GørmigdenTjeneste

naar De har forhørt Dem andre Steder, da at se og overbevise Dem om, til hvilke billige Priser, jeg kan montere Dem en 2 eller 3 Værelses Lejlighed med stilfulde virkelig udmærket forarbejdede Møbler. Gentile Vilkaar. — Fuld Garanti.

Møbeludstyrforretningen
St. Kongensgade 64
N. C. Dobel. Tlf. 3957.
17148.
Mod Forevisning af dette Avertissement gives en særlig Rabat.

Hvorfor gaa til Byen!!!

Afbetaling

Med rimelig Forudbetaling og 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Herre-, Dame- og Børnebeklædning.

Vingaardsstræde 22
og Hj. af Nikolajgade 13.

N. NIELSEN

Skrædermester

152 Nørrebrogade 152

Stort Udvalg af moderne Stoffer.
Fint Skræderi. — Billige Priser.

Forlang altid
**OTTO
MØNSTED**
Margarine.

Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig.

Herre- og Dameklæder
Værnedamsvej 9.

H. H. Rasmussen & Søn's
Papirhandel, Bogbinderi og
Protokolfabrik,
Hyskenstræde 10, Telef. 17040.

Leverandør til de danske Statsbaner.
Kontor- og Tegnerrekvisiter,
Protokoller og Arkivæsker
Alle Tryksager hurtigt og billigt.
Statens Papir leveres ved Indsendelse
af Rekvision.

C. M. Poulsen,
Tapetserer & Møbelforretning
Lager af polstrede Møbler.
Specialitet: **Chaiselonguer.**
Alle Reparationer udf. billigt.
St. Kongensgade 45. Telf. 23011.

LEVRING & LARSEN
104. GL. KONGEVEJ 104.
Briller. Kikkerter.
AUT. INSTALLATØR AF
ELEKTRISK LYS.

Bertel Mogensen,

D'Herrer Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at jeg leverer Assistentuniformer (Frakke og Benklæder) for en Betaling af 80 Kr. pr. Uniform. Uniformskapper for 70 Kr. pr. Stk. Smukt forfærdigede. Og garanteres for god Pasning samt ekstra godt Klæde og smukke og solidt forarbejdede Distinktioner.

Chr. Rasmussens Enke,
Badstuegade 19. Aarhus.

Normal Shag

15 Øre pr. $\frac{1}{10}$ Pd.

langskaaren, lys og velsmagende.

Chr. Augustinus.

Brødr. J. & O. Timm.
Vesterbrog. 44. Kbhvn. B. Tlf. 2745.
Lamper. Belysningsartikler.
Køkken-Udstyr.
Trækfrie Billetvinduer.
(Wellejus Konstruktion).

Martin Petersen,
(P. R. Neermann's Eftf.)
Snedkermester.
Kontor og Værksted:
Gasværksvej 8, Mlbg.
Anbefaler sig med
Møbel- og Bygningsarbejde samt
Kontor- og Butiks-Inventar.
Reparationer udføres.
Telefon 18,298.
(Leverandør til Statsbanerne).

Spec.: Montering af 2, 3 og 4 Værs
Lejligheder. Rimelige Betalingsvilkår.
Frederiksborggade 41,
ved Dr. Louises Bro.

Forening for Ligbrænding.
Ifølge Lov af 1ste April 1899
kan Ligbrænding kun udføres,
naar den afdøde har naaet 18

Reparationer udføres paa en halv Time.
Herresaaler Kr. 2.10 | Damesaaler Kr. 1.30
Herrehæle — 0.65 | Damehæle — 0.55
Alt Fodtøj føres paa Lager og sælges til
Fabrikationspriser saavel til Forhandlere
som Private.
300 Par reparerer daglig.
1900.

Vesterbrogade 126. Telefon 2231.

Har De Tandpine
brug Chr. V. Mendes berømte
DENTIN
som hurtigt stiller de heftigste
Smerter. — Faas i Glas à 45 Øre
Advares mod Efterligninger.
9, Kronprindsensgades ny Materialhandel
København K. — Telefon 3418

10, 20 à 30 pCt. under Butikspris.
Bord-Servicer,
Køkkenudstyr,
Lamper,
Servantestel,
sælges direkte fra Lager.
Vestergade 7, Opgang i Porten.
Christian Christensen,
Telefon 7007.

C. W. Obel's
Cigar- og Tobaksfabrikker
i Aalborg.
Lager og Udsalg i København.
1. Frederiksberggade 1.
Telefon 3669.

Skotøjsforretningen
Bjørn,
6, Larsbjornsstræde 6,
anbefaler sig til det ærede Publikum med
et efter Nutiden stort og elegant Lager af
Herre-, Dame- og Børnefodtøj,
saavel fabriks- som haandforarbejdet. Re-
parationer udføres hurtigt, smukt og billigt-

Camillus Nyrop's Etablissement
Købmagergade 43, K.

WIENER-AKVAVIT er den **SNAPS**
fineste

Serveres paa alle Restaurants & Cafээр.
Forhandlere over hele Byen og i Forstæderne.

HUSK BAZAR CAFÉEN

indr. samme Rabat, som gives paa Jernbanerestauranten.

Carl Jacobsen,

Første Klasses Skræderi.

13, Falkonerallé 13,

Nye og moderne Stoffer havest altid paa Lager til billige Priser.
Jernbanefunktionærer 5 pCt. Rabat.

Vesterbros Badeanstalt, Vesterbrog. 36. Telf. 18148.
leverer:

BADE

Kolde og tempererede Styrte-
Dampstraale-
Varmer Kar-
Afsæbningsbade med Styrte-
Halvrussiske og russiske Damp-
Elektr. Lysbade og faradiske (elektr.) Kar-
Medicinske og transportable
til billigste Priser. — Moderneste Indretning. — Kuponkort betydelig Rabat.
Dampbade med tempereret Styrtebad, Straale- og Sædebad (inklusive Haand-
klæde, Sæbe og Fiber) 40 Øre. 15 Abonnementsbillerter 5 Kr.

Tobaksfabriken „Holland“.
Badstuestræde 5, København K. Telef. 29403

(den ældste Fabrik for direkte Salg til Forbrugerne)
har ikke forhøjet sine Priser, men udsælger stadig sine højt renommerede Røg-
tobakker og Cigarer med henholdsvis 32 % og 25 % Rabat under den gamle al-
mindelige Butikspris. — Reel og hurtig Ekspedition. Forlang vore Prisliste til-
stillede. Nævn „Jernbanebladet“ naar De skriver efter Prisliste, som sendes gratis.
Filialer: Frederikssundsvej 60. — Præstøgade 13, Ø.

A. Christensen, Vejle.
Engelsk Klædelager (Import). High class Tailor-Eta-
blishment. Complete stock of everything for Gentlemen.
Christi Hatte — Manchetlinned — Sportsartikler.

Café „Ungarn“

Vester Boulevard 13,
vis à vis Husmandskreditforeningen for Østifterne
anbefales til de ærede Rejsende.
Billig à la carte hele Dagen
2 Minutters Gang fra Stationen.

Erb. V. O. Haumann.

Mathiesen & Hansens
Skrædderetablissement, Esbjerg,

Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig.

Herre- og Dameklæder
Værnedamsvej 9.

H. H. Rasmussen & Søn's

Papirhandel, Bogbinderi og
Protokolfabrik,
Hyskenstræde 10, Telef. 17040.

Leverandør til de danske Statsbaner.
Kontor- og Tegnerkvisiter,
Protokoller og Arkivæsker
Alle Tryksager hurtigt og billigt.
Statens Papir leveres ved Indsendelse
af Rekvision.

C. M. Poulsen,

Tapetserer & Møbelforretning

Lager af polstrede Møbler.
Specialitet: **Chaiselonguer.**
Alle Reparationer udf. billigt.
St. Kongensgade 45. Telf. 23011.

LEVRING & LARSEN
104. GL. KONGEVEJ 104.

Briller. Kikkerter.
AUT. INSTALLATØR AF
ELEKTRISK LYS.

Bertel Mogensen,
Borgporten Aarhus.

Uovertruffen
Java Kaffe
92 Øre pr. Pd.

BONA'S
MARGARINE

er iblandet

Smør fra Mejeriet Tofthøj

Brødr. J. & O. Timm.

Vesterbrog. 44. Kbhvn. B. Tlf. 2745.
Lamper. Belysningsartikler.
Køkken-Udstyr.
Trækfrie Biletvinduer.
(Wellejus Konstruktion).

Martin Petersen,

(P. R. Neermann's Eff.)
Snedkermester.

Kontor og Værksted:
Gasværksvej 8, Mlbg.
Anbefaler sig med
Møbel- og Bygningsarbejde samt
Kontor- og Butiks-Inventar.
Reparationer udføres.
Telefon 18,298.
(Leverandør til Statsbanerne).

Møbler

Spec.: Montering af 2, 3 og 4 Værs
Lejligheder. Rimelige Betalingsvilkår.
Frederiksborggade 41.
ved Dr. Louises Bro.

Forening for Ligbrænding.

Ifølge Lov af 1ste April 1899
kan Ligbrænding kun udføres,
naar den afdøde har naaet 18
Aars Alderen og før sin Død har
underskrevet en i testamentarisk
Form affattet Tilkendegivelse af,
at han eller hun vælger denne
Form for Ligbegængelse.

Blanketter til saadanne Til-
kendegivelser udleveres gratis paa
Foreningens Kontor Skindergade
38, 1. Sal, samt hos Assistent A.
Borregaard, Gl. Kongevej 164,
hvor tillige Indmeldelser modtages
og Oplysninger gives.

Til Krematoriet og Urnehallen
er Adgang for Medlemmer og an-
dre med Adgangskort forsynede
hver Søndag Kl. 1—2 og hver
Søn- og Helligdag Kl. 12—2.

H. P. Balslev.

Statsbanernes Kørselsentreprenør.
Kontor: Den ny Godsbanegaard
(Hovedbygningen).

Alt Stykgods besørger til og fra
Jernbanen, til den af Stats-
banerne fastsatte Pris.

Telefon 4571. Privat Telefon 7402.

10, 20 à 30 pCt. under Butikspris.

Bord-Servicer,
Køkkenudstyr,
Lamper,
Servantestel,

sælges direkte fra Lager.

Vestergade 7, Opgang i Porten.

Christian Christensen,

Telefon 7007.

C. W. Obel's

Cigar- og Tobaksfabrikker
i Aalborg.

Lager og Udsalg i København.

1. Frederiksberggade 1.

Telefon 3669.

Skotøjforretningen

Bjørn,

6, Larsbjørnsstræde 6,

anbefaler sig til det ærede Publikum med
et efter Nutiden stort og elegant Lager af

Herre-, Dame- og Børnefodtøj,
saavel fabriks- som haandforarbejdet. Re-
parationer udføres hurtigt, smukt og billigt-

Camillus Nyrop's Etablissement

Købmagergade 43, K.

Sygepleje-Rekvisitter
og Bandager.

Funktionærer ved Statsbanerne indrøm-
mes 20 pCt. Rabat, for Bandagers Ved-
kommende dog kun forsaauidt de ere
Medlemmer af Sygekassen.

Brødr. Reddersen.

Etablissement for Herreklæder.

Anbefaler sig i

UNIFORMSBRANCHEN.

Uniformsleverandør til Stat og Kommune.

Levering af

— Elegant civil Beklædning. —

Nørregade 13, 1. S. København.

Tandlæge C. Just,

Købmagergade 55, 1. Telf. 17171.

10—4. Søn- og Helligdage 9—11.

(Andre Tider efter Aftale.)

Kunstige Tænder. Tandsæt uden
Ganeplade. Porcellænsplomber.
Medlemmer betydelig Moderation.

Halvrussiske og russiske Damp-
Elektr. Lysbade og faradiske (elektr.) Kar-
Medicinske og transportable

til billigste Priser. — Moderneste Indretning. — Kuponkort betydelig Rabat.
Dampbade med tempereret Styrtebad, Straale- og Sædebad (inklusive Haand-
klæde, Sæbe og Fiber) 40 Øre. 15 Abonnementsbilletter 5 Kr.

Tobaksfabriken „Holland“.

Badstuestræde 5, København K. Telef. 29403

(den ældste Fabrik for direkte Salg til Forbrugerne)

har ikke forhøjet sine Priser, men udsælger stadig sine højt renommerede Røg-
tobakker og Cigarer med henholdsvis 32 % og 25 % Rabat under den gamle al-
mindelige Butikspris. — Reel og hurtig Ekspedition. Forlang vore Prisliste til-
stillede. Nævn „Jernbanebladet“ naar De skriver efter Prisliste, som sendes gratis.

Filialer: Frederikssundsvej 60. — Præstøgade 13, Ø.

A. Christensen, Vejle.

Engelsk Klædelager (Import). High class Tailor-Eta-
blishment. Complete stock of everything for Gentlemen.
Christi Hatte — Manchetlinned — Sportsartikler.

Café „Ungarn“

Vester Boulevard 13,

vis à vis Husmandskreditforeningen for Østifterne

anbefales til de ærede Rejsende.

Billig à la carte hele Dagen

2 Minutters Gang fra Stationen.

Ærb. V. O. Haumann.

Mathiesen & Hansens

Skrædderetablissement, Esbjerg,

anbefales d'Hrr. Jernbanefunktionærer.

saavel Uniformer som civile Klædninger.

Telefon 140.

Prøv mine anerkendte Frugtvine,
absolut bedste og billigste Fabrikata.

Portvin, Sherry, } 50 Øre, { Rødvin, Ribsvin,
Madeira, Tokayer, } pr. 6 Fl. 10 pCt. { Æblevin, Rhinskvin

Ekstrafin 10 Aar gammel, lagret, fransk Vin 50 Øre. Cacao-Likør 95 Øre pr. 1/1,
50 Øre pr. 1/2 Fl. Cognac fra 50 Øre pr. Flaske. Varerne sendes og bringes overalt.

Filip Christensen, H. C. Andersensgade 7.

København K. Telefon 22011.

Th. Buchhave, Fotografiske Atelier,

Nørrebrogade 27. København N.

Telefon 16239. Atelieret lukket hele Søndagen. Telefon 16239.

Fotografering af Grupper. — Interiører.

Emulsionsbilleder samt alt Atelierarbejde.

Larsens Lokaler,

Telf. 274. St. Annæplads 13, Telf. 274.

anbefales større og mindre Selskaber.